

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2019/1248

av den 22 juli 2019

om åtgärder för att minska ett allvarligt hot mot bevarandet av det östra beståndet av torsk (*Gadus morhua*) i Östersjön

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG ⁽¹⁾, särskilt artikel 12.1, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 12 i förordning (EU) nr 1380/2013 får kommissionen vidta nödåtgärder vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet i samband med att det föreligger ett allvarligt hot mot bevarandet av de marina biologiska resurserna. Kommissionen kan efter en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, i syfte att minska hotet, anta sådana nödåtgärder i form av genomförandeakter med omedelbar verkan, och dessa ska tillämpas under en period på högst sex månader.
- (2) Enligt artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 ⁽²⁾ ska dessutom korrigerande åtgärder vidtas när vetenskaplig rådgivning visar att lekbeståndets biomassa för ett fiskbestånd som omfattas av den förordningen ligger under den referenspunkt under vilken reproduktionskapaciteten kan vara nedsatt. Dessa korrigerande åtgärder ska säkerställa att det berörda beståndet snabbt återgår till en nivå över den nivå som kan ge maximal hållbar avkastning (MSY).
- (3) Enligt vetenskapliga utlåtanden från Internationella havsforskningsrådet (Ices) har det östra beståndet av torsk (*Gadus morhua*) i Östersjön en ohållbart låg biomassa på grund av en kombination av minskande rekrytering, miljöfaktorer och förändringar i ekosystemet. Detta leder till en hög naturlig dödlighet och en alltför hög fiskedödlighet mot bakgrund av beståndets status. Beståndet är i kris och antas ha nedsatt reproduktionspotential. Rekryteringen under 2017 var den lägsta som registrerats i Ices tidsserie, och rekryteringen under 2018 kan ha varit ännu lägre. Lekbeståndets biomassa är på en av de lägsta nivåer som observerats historiskt och biomassan för torsk av kommersiell storlek är för närvarande på den lägsta nivå som observerats sedan 1950-talet. Dessutom bedömer Ices att biomassan kommer att ligga kvar under referenspunkten för hållbarhet på medellång sikt även om inget fiske bedrivs. I sina beståndsutlåtanden för 2020 rekommenderar Ices därför nollfångst.
- (4) Bevarandet av det östra torskbeståndet i Östersjön är allvarligt hotat på grund av den risk för allvarlig skada på beståndets reproduktionskapacitet som den kraftiga minskningen av lekbeståndets biomassa innebär. Ices anser också att allt fiske, oavsett omfattning, kommer att inriktas på de få återstående torskarna av kommersiell storlek, och därmed ytterligare försämra beståndets struktur och minska dess redan historiskt låga reproduktionspotential. Den huvudsakliga lekperioden för det östra torskbeståndet pågår dessutom från maj till augusti. Det finns därför vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet för att anta nödåtgärder. För det första ligger det östra torskbeståndets biomassa på en så farligt låg nivå att beståndet inte längre kan förnya sig och därför hotas av kollaps, för det andra skulle ett fortsatt fiske på beståndet öka risken för kollaps och för det tredje pågår den huvudsakliga lekperioden just nu.
- (5) Nödåtgärder vidtagna av medlemsstaterna i enlighet med artikel 13 i förordning (EU) nr 1380/2013 skulle inte vara tillräckliga för att avhjälpa situationen, eftersom de inte skulle säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt i alla områden där beståndet förekommer. Dessutom är det inte alla medlemsstater som i detta skede har vidtagit eller avser att vidta sådana åtgärder. Slutligen kunde medlemsstaterna, vid mötet i gruppen för medlemsstater runt Östersjön (BaltFish) den 4 juni 2019, inte enas om ett gemensamt tillvägagångssätt.

⁽¹⁾ EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd (EUT L 191, 15.7.2016, s. 1).

- (6) I avsaknad av tillräckliga åtgärder från medlemsstaternas sida och med tanke på att det är brådskande att agera för att undvika en ytterligare försämring av beståndets struktur och en minskning av dess reproduktionspotential, är det lämpligt att föreskriva korrigeringsåtgärder på unionsnivå på grundval av artikel 12 i förordning (EU) nr 1380/2013.
- (7) Förvaltningsområdet för det östra torskbeståndet i Östersjön omfattar Ices-delsektionerna 25–32. I Ices-delsektion 24 förekommer torsk både från det östra beståndet och från det västra beståndet, men större delen av fångsterna tas från det östra beståndet. För att ge ett tillräckligt skydd för det östra beståndet och för att undvika en koncentration av fångster av torsk från det östra beståndet i Ices-delsektion 24 är det viktigt att nödåtgärderna även omfattar Ices-delsektion 24.
- (8) Mot bakgrund av vetenskapliga utlåtanden bör fiske på det östra beståndet förbjudas fram till årsskiftet. Åtgärden måste dock också stå i proportion till syftet.
- (9) Enligt Ices är förekommer torsk liten omfattning i Ices-delsektionerna 27–32 och fångsterna är mycket små. Eftersom genomförandet av åtgärderna i denna förordning innebär en icke försumbar börda för administrationen och yrkesfiskarna skulle det vara oproportionerligt att i tillämpningsområdet för denna förordning inkludera de områden där torsk från det östra beståndet knappast förekommer.
- (10) Dessutom är det i delsektion 24 lämpligt att från förbudet undanta torskfiske upp till sex nautiska mil från kusten i områden där vattendjupet är mindre än 20 meter, som utförs av fartyg med en längd på mindre än 12 meter och som använder passiva redskap, eftersom det huvudsakligen är torsk från det västra beståndet som förekommer i de grunda kustområdena inom delsektion 24.
- (11) Med tanke på de potentiellt allvarliga socioekonomiska konsekvenserna av ett totalt fiskestopp, är det dessutom lämpligt att åtgärderna främst avser riktat torskfiske, t.ex. det riktade demersala trålfisket, som står för den absolut största delen av fångsterna av torsk från det östra beståndet i delsektionerna 24, 25 och 26. Omvänt är det lämpligt att från förbudet undanta de oundvikliga bifångsterna i fiskeverksamhet som inte är inriktad på torsk och som utförs antingen med aktiva redskap med en maskstorlek på högst 45 mm i delsektionerna 24, 25 och 26, eller av fartyg med en längd på mindre än 12 meter som fiskar med passiva redskap i delsektionerna 25–26, eller i delsektion 24 upp till sex nautiska mil från kusten i områden där vattendjupet är mer än 20 meter och, oberoende av vattendjup, mer än sex nautiska mil från kusten. Undantaget är befogat med tanke på den begränsade betydelse detta fiske har för de totala torskfångsterna och med beaktande av svårigheten att vid en och samma tidpunkt fiska med maximal hållbar avkastning på alla bestånd i ett blandfiske. Enligt Ices uppskattning står de förra för ca 1,5 % av de totala årliga landningarna av torsk från det östra beståndet. Små bifångstmängder landas av de senare, men eftersom den exakta mängden är okänd bör bifångsten begränsas till 10 % av landningarna vid varje fiskeres.
- (12) Antalet fartyg med en längd på mindre än 12 meter som använder passiva redskap och fångar torsk som bifångst bör inte öka jämfört med perioden 1 januari 2018–30 juni 2019. Eftersom unionsfartyg som fiskar med trål, snurrevad eller liknande redskap med en maskstorlek på högst 45 mm inte kan bedriva riktat fiske efter torsk, är det inte nödvändigt att begränsa antalet sådana fartyg.
- (13) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning kommer att föreläggas kommittén för fiske och vattenbruk för yttrande.
- (14) Av brådskande skäl bör denna förordning träda i kraft omedelbart efter det att den har offentliggjorts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs nödåtgärder för att minska ett allvarligt hot mot det östra beståndet av torsk (*Gadus morhua*) i Östersjön.

Artikel 2

Nödåtgärder

1. Det ska vara förbjudet för unionsfiskefartyg att fiska torsk i Ices-delsektionerna 24, 25 och 26 och att behålla ombord, överföra, omlasta, bereda ombord eller landa torsk och fiskeriprodukter från torsk som fångats i det området.

2. Genom undantag från punkt 1 ska förbudet mot att fiska torsk inte tillämpas på unionsfiskefartyg med en längd överallt på mindre än 12 meter som fiskar med nät/garn, insnärjningsnät eller grimgarn eller med bottenlinor, långrevar (med undantag av drivlinor), handlinor och pilkmaskiner eller liknande passiva redskap i delsektion 24 upp till sex nautiska mil mätt från baslinjerna i områden där vattendjupet är mindre än 20 meter enligt koordinaterna i det officiella sjökort som utfärdats av de behöriga nationella myndigheterna.
3. De fartyg som avses i punkt 2 ska säkerställa att deras fiskeverksamhet kan övervakas när som helst. Fångster av torsk som tas av dessa fartyg ska registreras, landas och räknas av mot den relevanta kvoten i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013.
4. Genom undantag från punkt 1 ska följande unionsfiskefartyg ta ombord och behålla alla bifångster av torsk:
- a) Unionsfiskefartyg som fiskar med trål, snurrevad eller liknande redskap med en maskstorlek på högst 45 mm i delsektionerna 24, 25 och 26.
 - b) Unionsfiskefartyg med en längd överallt på mindre än 12 meter som fiskar med nät/garn, insnärjningsnät eller grimgarn eller med bottenlinor, långrevar (utom drivlinor), handlinor och pilkmaskiner eller liknande passiva redskap
 - i) i delsektionerna 25–26, eller
 - ii) i delsektion 24 upp till sex nautiska mil mätt från baslinjerna i områden där vattendjupet är mer än 20 meter enligt koordinaterna i det officiella sjökort som utfärdats av de behöriga nationella myndigheterna och, oberoende av vattendjup, mer än sex nautiska mil mätt från baslinjerna.
5. De fartyg som avses i punkt 4 b ska säkerställa att deras fiskeverksamhet kan övervakas när som helst. De oavsiktliga bifångster av torsk som tas av dessa fartyg får inte utgöra mer än 10 % av den totala levande fångstvikten av alla marina biologiska resurser som landas efter varje fiskeres.
6. Det undantag som anges i punkt 4 b ska endast tillämpas på unionsfiskefartyg som har registrerat torskfångster under perioden 1 januari 2018–30 juni 2019. Vid utbyte av ett unionsfiskefartyg som omfattas av det undantaget får medlemsstaterna tillåta att undantaget tillämpas på ett annat unionsfiskefartyg som uppfyller kraven i punkt 4 b, förutsatt att antalet unionsfiskefartyg som omfattas av undantaget och deras totala fiskekapacitet inte ökar.
7. Bifångster som avses i punkt 4 ska registreras, landas och räknas av mot den relevanta kvoten i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpningsperiod

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas till och med den 31 december 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 juli 2019.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande